

DVAJSET LET POZNEJE

Turizem - čudežni lek?

V nedeljo sem krenil s prijatelji na sprehod za Savo. Začudili smo se, ko smo zagledali na bregu šotor, pred njim pa razcapanega mladca. Menili smo, da je interesanten inozemski potepuh, pa nas je kar po domače pobaral za cigareto in še kaj za pod zob.

Povabil nas je, naj sedemo in zleknihi smo se na travo. Povedali smo mu domrevo, da smo ga imeli za prvega inozemskega turista. Kislo se je nasmehnil in pokimal.

»Oja, saj sem turist, prav žalosten turist. Povedal vam bom, kako sem prišel tako daleč.

Skupnost delovnih ljudi in študentov, z drugimi besedami naša družina (oče, mati, sestra in jaz) je v vsem sledila našemu družbenemu razvoju. Tako smo do nedavna kar srečno živeli. Nič čudnega ni bilo, da me je kot strelo z jasnega zadela ugovitev, da se nam je vsem skupaj malce zataknilo.

Ni nismo čakali, da bi o tem položaju razpravljali in ugotavljali na vseh mogočih sestankih in na različnih nivojih.

Po nasvet smo stopili k botru, ki se ni zainvestiral in kateremu ne more nič do živega. Dejal nam je, da je naša rešitev v turizmu. Pri reševanju našega problema bomo uživali podporo vse družbe.

Začeli smo tako, da smo kar sami asfaltirali prašno cesto, ki vodi do hiše, do

našega gostinsko-turističnega objekta. Tisto cesto, za katero nam je župan na zboru volivcev na očil, da si jo lahko zaželimo šele ob letu obsorej in nič prej, seveda, če ne pride kaj vmes.

Tudi doma smo se pripravili in si razdelili delovna mesta. Mama je prevzela primarne gostinske usluge: kuhanje, pospravljanje itd., oče je bil za postrežka ter je izdajal račune, sestra in jaz pa sva bila receptorja in vodiča.

Za tujce v našem mestu, kot najbrž veste, ni težko. Nikakršne konference ali svetovnega prvenstva nam ni bilo treba organizirati; to so storili že drugi.

Marijivo je opravljal vsak svoj posel in nestrpno smo pričakovali dan prvega obračuna. Banka in trgovska podjetja, kjer smo si na obroke kupili standard, (ki nas je pritiral v to kasnejšo polomijo) so nam že pričeli pošiljati opomine, zato smo pridno zaračunavali vsako, tudi najmanjšo uslugo.

Da bi dosegli čim boljši devizni in sploh zaslužek, smo se pričeli posluževati nekaterih turističnih znamenitosti, ki so bile dotlej rezervirane le za one, ki so že od mladih nog v tej stroki. Mama je delila manjše porcije, dotivala vodo v juho in vino, oče je večjih pretopil devize kar pod roko, da je bolj neslo. Tudi sestra je zavila na stranpota. Nič kaj prepričljivo se ni ustavljala ponudbam samotnih ino-

SABINA:

Usoda

Govoril je:
o posameznih kosteh,
razkosanem srcu,
svobodi ljubezni
in aprilu,
meseču svojega rojstva.

Imel je:
slonovsko kožo,
obnašanje norca,
kocine na bradi
in kaverno na žepu.

Proučeval je:
tujke v slovarju,
ženske noge,
stene v kavarni,
sebe in časopise.

Zivel je:
od štipendije,
fantazije,
prijateljev
in ljubezni.

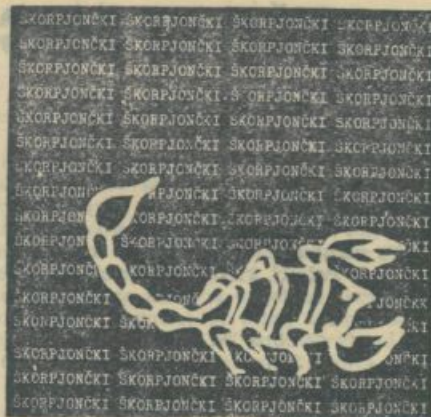
Mislil je abstraktno,
jedel konkretno
in pil epidemično.
Ko se je naveličal živeti,
je pljunil na platno.
Prodal je to stvar
in zdaj je umetnik.

zemce, ki so terjali tudi sekundarne in sploh čudne gostinske usluge.

Delali smo tako, da smo si zaželeli malo počitka. Odločili smo se, da bomo ostali kar doma, da bi vsaj malo prihranili, saj smo vedeli, kakšni so gostinsko-turistični objekti. Življenje pa je teklo dalje in neusmiljena računica nam je dala po glavi. Mama nam ni dala več jesti, če ji nismo plačali vnaprej in po ustaljenih »inozemskih« cenah. Tudi sestra ni hotela kar tako hoditi s sosedovim Nacetom. Razšli smo se.

Jaz sem se odločil, da preživim zasluženi počitek kar tu. Upam, da me rekreacijski del domačega turizma tu gori za Savo še ne bo tako kmalu zavohal in si bom pošteno in poceni odpočil.

Tako je končal svojo pripoved. Frčnil smo čike v vodo, vstali in brez besed odšli. Gredeč smo mirno zrl v tla, dokler nas ni Francelj spomnil: »Fantje, n'kar se ne sekirejmo. Mi 'mamo pulet ja za študirat, hvalabogu al' kermu že!«

NACELNA ODLOCITEV

Seja univerzitetnega odbora, na dnevnem redu problemi okrog postavitve transformatorja za študentski tabor v Ankaranu. V bistvo problema je zadel predsednik, rekoč: »Mislim, da se strinjamo, da smo vsi za najboljšo rešitev tega problema! Težava je edino v tem, da ne vemo, katera rešitev je najboljša.« Glavno je, da se vsi strinjamo, ostalo je malenkost.

SE ENA ODLOCITEV

Na seji predsedstva UO ZSJ so razpravljali o kandidatih za kontaktno štipendijo za St. Gallen. Med prijavljenimi je bil tudi eden od urednikov Tribune. Neki član predsedstva je podprl njegovo prošnjo s krepkim argumentom: »Kar njega pošljimo, nam vsaj dva tedna ne bo delal težavi!«

NENADNA GOREČNOST

V zadnjem času se mnogi posamezniki, organi in forumi zanimajo za Tribune. Pridejo k nam tudi po starejše številke lista. Med take zamudnike uvrščamo tudi CK ZMS, kjer se morajo nekateri najbrž še seznaniti s tem, kar so na konferenci strumno obsodili. — In seveda, da nadomestijo tisto, kar so doslej opuščali in je tako (za)šlo na stranpota.

JUKE-BOX

Pravijo, da imajo na zapadu gangstrske bande nadzor nad igralnimi avtomati in tudi nad glasbenimi avtomati. Z ozirom na izbor plošč in njihove napise imajo takšni tički svoj vpliv tudi v Ljubljani — celo v klubu (kavarni) Naselja.

PREDLOG OLIMPIJI

Na podlagi dragocene izkušnje (košarka 300 din in nogomet 400 din) predlaga eden od gledalcev društveni upravi, da zamenja črno-belo klubsko zastavo za popolnoma črno. Povzru tega bi lahko pri nogometu spregovorili o odgovornosti tega podjetja za razvedrilo športne publike.

NASELJASI, POZOR!

Prepis oglasa z deske v Naselju:
leo Brico
p o z o r
spomladansko proleščevanje-
podšišivanje
v VI. bloku (v kopal. I. nad.)
ob petkih od 10—15

NAČRTI IN DOSEŽKI, TO STA DVE STVARI!

Na svobodni katedri na ekonomiji smo imeli priliko čuti, da znaša narodni dohodek pri nas toliko kot na Švedskem, približno 1100 dolarjev na osebo. Eden od profesorjev taiste fakultete je opomnil predavatelja na morebitno pomoto. Oni pa se je iz vlekel, rekoč, da ima takšne podatke od zveznega sekretariata za plan.

PROMETNA VZGOJA

Prometna vzgoja pri nas se konča za voznike z viškom njihove vozniške kariere: z izpitom. Na izpitni vožnji — vsaj v Ljubljani — se mora voznik spoprijeti z brezštevilnimi semaforji, muči se s parkiranjem na majhnem prostoru itd. Pravijo, da vsa reč niti ni tako huda, saj vozijo po mestu, kjer brzina ne sme prekorati meje 50 km na uro.

Pred izpitno komisijo pa sploh ne preizkusijo obnašanje voznika pri večjih hitrostih. — Težjih nesreč pa se več pripeti prav pri tem.

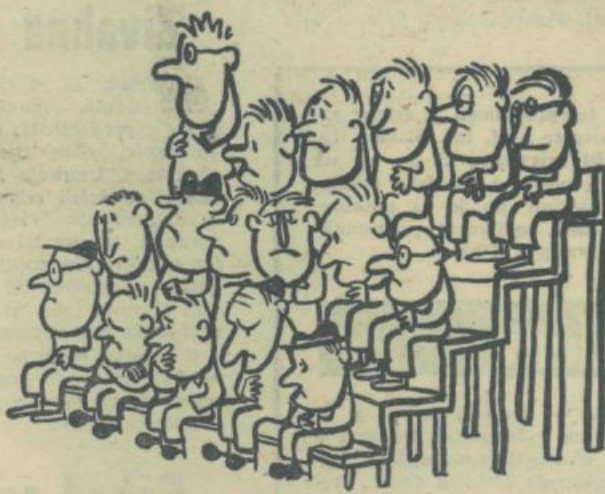
SPORT V NASELJU

Za športno igrišče v Naselju res ni mogoče reči, da ni popolnoma izkoriščeno. Na njem lahko istočasno vidite: 14 igralcev malega nogometa in dve skupini po 6 košarkarjev. Med njimi vlada bratska sloga. Ne zmenijo se drug za drugega, čeprav so si večkrat v napoto.

Tri možnosti

Kakšno Tribuno si nekateri žele!

— Tovariš predsednik, se greste zidarja ali kaj?
— Malo prehitro sem dal na svojo odgovornost tole podreti, pa moram kar sam popraviti!